

til Bestræbelserne for at faa allerede købte Varer indført. For Cigarernes Vedkommende har det næsten udelukkende været paa dette Punkt, at der har været Besvær. For Fodtøjets Vedkommende har Indsigelserne fra Udlandets Side været saa alvorlige, at man kun ved at henvise til, at Ordningen vilde ophøre til April, har kunnet opretholde Reguleringen Tiden uden at risikere Repræssalier. Nu ved jeg meget vel, at man fra forskellige Sider mener, at der ikke er vist tilstrækkelig Fasthed, maaske særlig fra min Side, ligesom man vil have Bevis for, at disse Henvendelser fra Udlandet er alvorligt ment. Herimod kan jeg kun fremføre, at jeg har haft god Villie til at gennemføre Ordningen efter dens Hensigt, hvad jeg skal komme til senere, og at jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at Reguleringen ikke kan fortsættes ud over 1. April, uden at vor Landbrugsekspert udsættes for Vanskeligheder.

Derfor maa jeg absolut hævde, at Skotøjsreguleringen maa bortfalde med Lovens Udløb. Jeg anser det for uheldigt fra denne Plads at give et udførligt Referat af de Forhandlinger, der har været ført med Udlandets Repræsentanter, hvorimod jeg er villig til at give disse til et Udvalg, ligesom jeg antager, at min Kollega den højtærede Udenrigsminister paa samme Maade vil give sine Oplysninger, der sikkert i enhver Henseende vil bekræfte, hvad jeg her har anført angaaende dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Rode og egentlig ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning har fremsat den Udtalelse, at Venstre har saboteret Loven. Denne Udtalelse vil jeg bestemt tilbagevise som ganske urigtig. Det staar vist ikke alle klart, hvad Importregulering egentlig er, og hvorledes den i Praksis virker. Teoretisk lyder det meget godt, at man for at hjælpe Industrien vil spærre de billige udenlandske Varer ude, idet man dog vil tillade Import af det samme Kvantum som før Krigen, hvilket skal tjene til at regulere Priserne og stille Udlandet tilfreds. Her har man valgt Importen i 1913 plus et rimeligt Tillæg for Befolkningstilvæksten; og naar man har fastsat det samlede Kvantum, der maa indføres, skal dette fordeles til Importørerne, hvilket har voldt meget Besvær, da Importen har været saa springende i de senere Aar, at man, endskønt man fra Administrationens Side omhyggelig har bestræbt sig for at tildele den virkelige Import det Kvantum, der kunde tilkomme

den, og kun har taget mindre Hensyn til de tilfældige Importører, der af en eller anden Grund undtagelsesvis har indført større Kvanta et enkelt Aar, dog har haft et Utal af Klager baade berettigede og uberettigede. Og det er forstaaeligt, at saadanne Klager fremkommer, for denne Ordning betyder faktisk, at de Importører, der faar Importret, der ved monopoliseres, idet de alene har Adgang til at købe de billige udenlandske Varer, som de derefter har kunnet sælge med stor Fortjeneste, da det har vist sig, at Udsalgsprisen for disse Varer kun ligger lidt under Prisen for danske Varer. Forbrugerne har altsaa ikke haft nogen Fordel af denne Ordning, og som Regulator for Priserne for Hjemmemarkedet har den ingen videre Virkning haft. Set fra Forbrugerens Standpunkt har Importreguleringen absolut ingen lyse Sider.

Man vil hævde, at der kan foretages Regulering af Priserne. Men vi er adskillige, der kan erindre, hvordan Prisreguleringen virkede under Krigen, og jeg tror ikke, man ønsker den Tid tilbage. Det er mig umuligt at forstaa, hvorledes man, hvis Forholdene nu var saaledes, at der kan indføres, lad mig sige højst 500 000 Par Fodtøj her i Landet om Aaret, Fodtøj, som man skønner er væsentlig billigere end de danske Varer, saa vil fordele disse 500 000 Par i et rimeligt Forhold til alle Landets Indbyggere. Jeg fatter det ikke. Der skal i hvert Fald meget klogere Folk til at regulere paa dette Omraade, end jeg er. Vi er ca. 3 Mill. Mennesker, og hvis man skal have et Bevis for at faa Ret til at købe et Par billige Støvler, saa vil det altsaa omtrent være 6 Aar, inden hver Indbygger kunde faa et Kort til at købe et Par billige Støvler. Det er muligt, at man kan finde andre Veje, men jeg kan i hvert Fald ikke se, at man kan fordele Importen rigtigt, uden at man maa drage Omsorg for, at enhver faar Adgang til at købe af de billige Varer.

Efter mit Skøn medfører Importreguleringen alle de Ubehageligheder, der kan følge af Statsindgreb i den frie Handel. Jeg synes afgjort ikke om den Form for Beskyttelse, og jeg er ganske sikker paa, at Erhvervene som Helhed er enige med mig heri. Ordningen er tilmed kostbar for Staten at administrere, ligesom Administrationen ikke kan udføres tilfredsstillende. Det er ufatteligt, at de, der er Tilhængere af Importreguleringen, der næst Importforbud ubetinget er den værste Form for Beskyttelse, kan være